

Zamolxeion

de **Petru Solonaru**

poesie, eseu

ilustrații semnate de *Elleny Pendefunda*

postfață de *Liviu Pendefunda*

ISBN 978-973-9412-15-5

Colecția Călătorilor Astrali 13

Închinată marelui Mihai Eminescu, poezia hermetică a lui Petru Solonaru parcurge pași importanți spre desăvârșirea pe cea mai înaltă treaptă a înțelepciunii omului în literatura esoterică universală. Tributar filosofiei zamolxeniene, simbol și temă în labirintul mării cochilii în care gândul se transformă, metamorfozează Cuvântul și ia formă, poetul realizează o hermeneutică a spiritului în-nodat de milenii și-al cărui tâlc e pentru totdeauna, ca blestem uman, Timpul.

De aceea în albul piscului, Petru Solonaru ține roata Timpului pe care îl transformă'n veșnicie. Și lacrimile sting vulcanii aprinși de Hades ce aduc un timp fără Timp. Precum într'un car ceresc, înveșmântat în hainele de stele, el trece într'o lume presupus primordială. El însuși răspândește prin cuvinte ouă din metale rare sau nestemate, să pună în mișcare firmamentul, ce nu'i doar somn și moarte, ci misterul ... învierii. Și poetul adoarme pentru că somnul îi ascultă visele, bucuria și durerea se contopesc, coșmarele și reveria îl împlinesc. Sub clopot, sub a Ledei binecuvântare, sub un salcâm udat de Lethe, magul cuvintelor se-adună în peștera diurnă unde și noaptea se odihnește peste zi. Apoi străbate din nou fântâna.